

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΠ' ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΠΑΤΡΙΩΝ
ΔΟΥΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ 3 Α
ΤΗΛΕΦ. 582

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

Ἐκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Γ. Τ. Ζησίον καὶ Ι. Μ. Λαβρίγγου διευθύνοντος.

ΤΑ ΑΠΟΔΟΛΩΤΑ ΠΡΟΒΑΤΑ

Παραπονούνται ὡς ἐμάθομεν κατὰ τῆς ἐν Μακεδονίᾳ ἐλληνικῆς διοικήσεως καὶ οἱ διάφοροι ἐκ τῆς Δύσεως προπαγανδισταί. λέγοντες, ὅτι ἀντὶ πνεύματος ἐλευθερίας καὶ φωτὸς διεχύσαμεν ἐκεῖ πνεῦμα δουλείας καὶ ζόφου. Ἐφ' ἔσσην ἡ καταγγελία περιωρίζετο εἰς τὴν γενικὴν ταύτην ἔκφρασιν ἴσως θὰ εὕρισκοντο καὶ τινες ἐκ τῶν ἀγνοούντων τὰ πράγματα νὰ τὴν πιστεύσωσι καὶ ἄλλοι καλοθελῆται νὰ τὴν ἐκμεταλλευθῶσιν εἰς βάρος ἡμῶν.

Ἀλλὰ οἱ προσποιούμενοι τὸν παραπονούμενον κατήγοροι δὲν ἀρκοῦνται εἰς γενικὰς μόνον ἐκφράσεις· θέλουσι νὰ φέρωσι καὶ ἐπιχειρήματα ἀποδεικτικά, τὸ σοβαρώτερον δὲ τούτων εἶναι ἡ παρατηρηθεῖσα καὶ ὁλοῦν μεγεθυνομένη ἐλάττωσις τῶν ποιμνίων των.

—Εἶχον ἑκατὸν πιστοὺς ἐπὶ Τουρκοκρατίας, ἀναφωνεῖ, φέρων τὴν χεῖρα ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν, διὰ νὰ σπογγίσῃ δῆθεν τὰ δάκρυά του, αἰδεσιμώτατός τις φραγκοφορεμένος πάστωρ, καὶ μοῦ ἀπέμειναν μόνον εἴκοσι.

—Καὶ ἐγὼ εἶχον τριακοσίους, προσθέτει ρασοφόρος ἐπιδρομεύς, καὶ τώρα οὔτε ἑκατὸν δὲν ἔρχονται εἰς τὴν πνευματικὴν μου μάνδραν.

Οὔτε ὁ εἰς ὁμῶς οὔτε ὁ ἄλλος ἀναφέρει τὸν τρόπον καθ' ὃν τοὺς «ἡλλάξαμεν τὴν πίστιν». Βεβαίως οὔτε βία, οὔτε ἀπειλὴ ἠσκήθη διότι τοιοῦτόν τι θὰ ἐξηγγέλλετο δι' οὐρανομήκους κραυγῆς. Τί ἀπέγιναν λοιπὸν τὰ ἐκφυγόντα ἐκ τῆς μάνδρας πρόβατα; Μήπως ἀντὶ τοῦ πνεύματος τῆς δουλείας καὶ τοῦ ζόφου, εὗρον τοῦναντίον ἐν τῇ νέᾳ Ἑλληνικῇ διοικήσει τὸ πνεῦμα τῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ φωτός, τοῦ ὁποίου ἐπὶ τοσούτον χρόνον ἐστεροῦντο καὶ ἐν τῇ ἀπολαύσει αὐτοῦ ἐλησμόνησαν τὸν ζυγὸν τῆς ἀπειλῆς καὶ τοῦ φόβου, δι' οὗ τὰ ἡγῶν καὶ τὰ ἔφερον καὶ πρὸ παντὸς τὰ ἐκούρευον οἱ ἐξ ἴσου θρησκευτικοὶ ἔσση καὶ πολιτικοὶ πράκτορες καὶ θεομπαῖκται;

Διὰ νὰ εἴμεθα ὁμῶς δίκαιοι ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι μεταξὺ τῶν ἐκφυγόντων πιστῶν ἦσαν καὶ ἱκανοὶ λύκοι φέροντες δολὰς προβάτων. Ἰδίᾳ ἡ φυγὴ αὐτῶν συνετέλεσεν εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἐν λόγῳ ποιμνίων. Ἀλλ' ἀκριβῶς τὸ πνεῦμα τῆς δουλείας καὶ τοῦ ζόφου ἦτο τὸ προστατεύον καὶ συντηροῦν καὶ ζωογονοῦν αὐτοὺς, ὑπὸ ἄλλο δὲ πνεῦμα, οἷον τὸ πνεῦν ἡδὴ διὰ τῆς ἐλληνικῆς διοικήσεως, ἀδύνατος ἦτο ἡ ζωὴ καὶ ἡ ὑπαρξίς τῶν προβατομόρφων κομητατζήδων.

Διότι περὶ αὐτῶν κυρίως πρόκειται, αὐτῶν κυρίως τὴν αἰωνίαν ἀπώλειαν θρηνοῦσιν οἱ κοπτόμενοι περὶ ἐλευθερίας καὶ φωτὸς πολιτικοὶ μᾶλλον ἢ θρησκευτικοὶ προπαγανδισταί.

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ Σαμαρείτιδος
(Ἰωάν. Κεφ. 4, 5, —44.)

Κείμενον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν πόλιν τῆς Σαμαρείας λεγομένην Συχάρ, πλησίον τοῦ χωρίου ὃ ἔδωκεν Ἰακώβ Ἰωσήφ τῷ υἱῷ αὐτοῦ. Ἦν δὲ ἐκεῖ πηγὴ¹ τοῦ Ἰακώβ, ὃ οὖν Ἰησοῦς κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοπορίας ἐκαθέζετο οὕτως² ἐπὶ τῇ πηγῇ. Ὥρα ἦν ὥσπερ ἔκτα³, ἔρχεται γυνὴ ἐκ τῆς Σαμαρείας ἀντλήσαι ὕδωρ. λέγει αὐτῇ Ἰησοῦς· δός μοι πεῖν. οἱ γὰρ μαθηταὶ αὐτοῦ ἀπελελύθησαν εἰς τὴν πόλιν ἵνα τροφὰς ἀγοράσωσι· λέγει οὖν αὐτῇ ἡ γυνὴ ἡ Σαμαρεῖτις· πῶς σὺ Ἰουδαῖος ὢν παρ' ἐμοῦ πεῖν αἰτεῖς, οὐσὺς γυναικὸς Σαμαρείτιδος; οὐ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρεῖταις. ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῇ· εἰ ᾔδεις τὴν δωρεάν τοῦ Θεοῦ, καὶ τίς ἐστὶν ὃ λέγων σοι, δός μοι πεῖν, σὺ ἂν ἤτησας αὐτόν, καὶ ἔδωκεν ἂν σοι ὕδωρ ζῶν. λέγει αὐτῇ ἡ γυνὴ· Κύριε, οὐτε ἀντλήμα⁴ ἔχεις, καὶ φρέαρ ἐστὶ βαθύ· πόθεν οὖν ἔχεις τὸ ὕδωρ τὸ ζῶν; μὴ σὺ μεῖζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἰακώβ, ὃς ἔδωκεν ἡμῖν τὸ φρέαρ, καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἔπιε καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπε αὐτῇ πᾶς ὃ πίνων ἐκ τοῦ ὕδατος τούτου διψήσει πάλιν· ὃς δ' ἂν πῖνῃ ἐκ τοῦ ὕδατος οὗ ἐγὼ δώσω αὐτῷ, οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὃ δώσω αὐτῷ γενήσεται ἐν αὐτῷ πηγὴ ὕδατος ἀλλομένου εἰς ζωὴν αἰώνιον⁵. λέγει πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ· Κύριε, δός μοι τοῦτο τὸ ὕδωρ, ἵνα μὴ διψῶ μηδὲ ἔρχωμαι ἐνθάδε ἀντλεῖν, λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ὕπαγε⁶ φώνησον τὸν ἄνδρα σου καὶ ἐλθέ ἐνθάδε. ἀπεκρίθη ἡ γυνὴ καὶ εἶπεν οὐκ ἔχω ἄνδρα. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· καλῶς εἶπας ὅτι ἄνδρα οὐκ ἔχω· πάντε γὰρ ἄνδρας ἔσχες καὶ νῦν ὃν ἔχεις οὐκ ἐστὶ σου ἀνὴρ. τοῦτο ἀληθὲς εἰρηκας. λέγει αὐτῇ ἡ γυνὴ· Κύριε, θεωρῶ ὅτι προφῆτης εἶ σύ, οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν τῷ ὄρει τοῦτο προσεκύνησαν καὶ ὑμεῖς λέγετε ὅ,τι ἐν Ἱερουσαλὴμοις ἐστὶν ὁ τόπος, ὅπου δεῖ προσκυνεῖν. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· γυναῖ, πιστεύσόν μοι, ὅτι ἔρχεται ὥρα ὅτε οὔτε ἐν τῷ ὄρει τοῦτο, οὔτε ἐν Ἱερουσαλὴμοις προσκυνήσετε τῷ πατρὶ. ἡμεῖς προσκυνεῖτε, ὃ οὐκ οἴδατε, ἡμεῖς προσκυνούμεν ὃ οἴδαμεν· ὅτι ἡ σωτηρία ἐκ τῶν Ἰουδαίων ἐστίν, ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐστίν, ὅτε οἱ Ἰουδαῖοι προσκυνῶνται προσκυνήσουσι τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι· καὶ ἀληθεῖα καὶ γὰρ ὁ πατὴρ τοιοῦτους ζητεῖ τοὺς προσκυνούντας αὐτόν· πνεῦμα ὁ Θεός, καὶ τοὺς προσκυνούντας αὐτόν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. λέγει αὐτῇ ἡ γυνὴ· οἶδα ὅτι Μεσσίας ἔρχεται, ὃ λεγόμενος Χριστός· ὅταν ἔλθῃ ἐκεῖνος, ἀναγγελεῖ ἡμῖν πάντα. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· ἐγὼ εἰμι ὃ λαλῶν σοι, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἤλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἐθαύμασαν ὅτι μετὰ γυναικὸς ἐλάλει· οὐδεὶς μὲντοι εἶπε, τί ζητεῖς ἢ τί λαλεῖς μετ' αὐτῆς;

ἐπὶ τινος κλίνης ἐστραμμένη πρὸς τὸν τοῖχον ἐκοιμάτο ἡ σύζυγος τοῦ Σάμωνος, ἐπιμελητοῦ τῶν ποιμνίων καὶ βουκολίων τοῦ Νεοπτολέμου, Φαιναρέτη, ἥτις προσποιηθεῖσα ὅτι κοιμάται ἤκουσε πάντα καὶ εὐθὺς ὡς ἐξημέρωνεν, ἐλθοῦσα ἀνήγγειλεν ὅτι ἤκουσε εἰς τὴν γυναῖκα τοῦ Πύρρου Ἀντιγόνην. Τότε ἔπλεον ὁ Πύρρος παρκελεύμενος καὶ ὑπὸ τῶν κρατίστων Ἡπειρωτῶν, ἀφ' οὗ μεγάλων πραγμάτων ἐπιθυμῶν, νὰ μὴ ἀρκῆται εἰς τὸ ἰσχνὸν μερίδιον τῆς βασιλείας, προλαμβάνων τὸν Νεοπτόλεμον ἐκάλεσεν αὐτὸν μετὰ τινὰ θυσίαν εἰς δεῖπνον καὶ ἐκεῖ ἐφόνευσεν αὐτόν. Ὁ Νεοπτόλεμος μεγάλων ἐπεχείρησεν, ἀλλὰ τοὺς ταύρους ἀρπάζουσιν ἀπὸ τῶν κεράτων καὶ δαμάζουσιν αἱ χεῖρες Ἡρακλέους τινὸς ἡ Θησέως, ἐπιχειρεῖ δὲ καὶ πεπεραίνει τὰς μεγάλας πράξεις φρόνημα ὑπέρτολμον καὶ ἅμα συνετόν.

Καὶ ἤδη μόνος ὁ Πύρρος ὤρμησεν εἰς τὸν μεγαλοπράγμοιαν βίον αὐτοῦ, τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα ἔχων προσηγνῆν. Ἀλλὰ τὰ μεγάλα κατορθώματα μεγάλης ἰσχύος ἔχουσιν ἀνάγκην, καὶ ἐπειδὴ αὐτὸς δὲν ἤρχεν εἰμὴ τῆς μικρᾶς καὶ πτωχῆς Μολοσσίδος, ἐκ τῆς ἀνά τὴν Ἑλλάδα τότε ταραχῆς ἤλπιζε νὰ κερδήσῃ. Καὶ ἡ εὐκαιρία δὲν ἐβράδυε πολλή. Ἐκ τῶν διαδεδασμένων τὸν Κάσσανδρον ὁ πρεσβύτερος υἱὸς Ἀντίπατρος ἐφόνευσεν τὴν μητέρα Θεσσαλονίκην καὶ κατεδίωκε τὸν Ἀλέξανδρον, οὗτος δὲ καὶ τοῦ Δημητρίου ἐζήτησε τὴν βοήθειαν, ὅστις ἀλλαχού ἀπησχολημένος δὲν ἔσπευσε, καὶ τὸν Πύρρον γείτονα προσεκάλει. Ὁ Πύρρος ἐδέχθη, ἀλλ' ἀμοιβὴν τῆς βοήθειας ἐζήτησε ν' ἀποδοθῇσιν εἰς αὐτὸν ἐκ τῶν Μακεδονικῶν ἐπαρχιῶν ἡ Τυμραΐα καὶ ἡ Παραιναΐα, ἄλλοτε ἡπειρωτικὰ καὶ ἐκ τῶν ὑπὸ τῶν Μακεδόνων κατακτηθεισῶν ἐν τῇ κάτῳ Ἑλλάδι χωρῶν ἡ τῇ Ἡπείρῳ ἀνήκουσα Ἀμβρακίωτις καὶ ἡ Ἀμφιλοχία μετὰ τῆς λοιπῆς Ἀκαρνανίας. Αἱ συμβάσεις ἐγένοντο καὶ ὁ Πύρρος στρατεύσας ἔλαβε μὲν πρῶτον τὰ παραχωρηθέντα καὶ ἐφύλαττε διὰ φρουρῶν, καταλαμβάνων δὲ τὰ λοιπὰ τῆς Μακεδονίας παρεχώρει εἰς τὸν Ἀλέξανδρον, πιέζων τὸν Ἀντίπατρον ἰσχυρῶς, ὅστις καλέσας τὸν ἐν Θράκῃ Λυσίμαχον οὐδεμιᾶς ἔτυχεν βοήθειας.

Ἄν ἡδυνάτει δὲ νὰ δράμῃ εἰς βοήθειαν τοῦ Ἀντιπάτρου, γαμβροῦ ἐκ τῆς θυγατρὸς Εὐρυδίκης χρόνον νὰ κερδήσῃ ζητῶν, ἐπειδὴ ἐπολέμει πρὸς τοὺς ὑπεράνω τῆς Θράκης Γέτας, ἔγραψε πλαστὰς τοῦ Πτολεμαίου πρὸς τὸν Πύρρον ἐπιστολάς, μνηθεῖς τὴν γραφὴν ἐκείνου, δι' ὧν ὁ Πτολεμαῖος συνεβούλευε νὰ παύσῃ τὸν κατὰ τοῦ Ἀντιπάτρου πόλεμον λαμβάνων παρ' ἐκείνου ἀμοιβὴν τριακυσίων τετράλάντων. Πόσον τὸ κέρδος τὸ πολιτικὸν διαφθείρει τῆς ψυχῆς τὸ γενναῖον, ἀφ' οὗ αὐτὸς ὁ Λυσίμαχος ὁ ἡρωϊκός, ὁ παρὰ τὸν Ἀλέξανδρον ἀνδραγαθῶν σωματοφύλαξ (ὕπασπις), ὁ προκινδυνεύων ἐκείνου ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως τῶν

Μαλλῶν Ἰνδῶν, ἐξέπεσεν εἰς αἰσχρὰν πλαστογραφίαν ἥτις οὐδ' εἰς ὠφέλειαν αὐτοῦ ἀπέβη. Ἡ ἐπιστολὴ ἤρχιζε ἐβασιλεὺς Πτολεμαῖος βασιλεῖ Πύρρῳ χαίρειν». Ὁ Πύρρος ἐκάγχασεν, εὐθὺς ἐκ τούτων ἐννοήσας τὸν δόλον διότι βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου ἔγραφε πρὸς αὐτὸν πάντοτε· εὖ περὶ τῇ υἱῷ χαίρειν». Ἀλλ' ὅμως ἤδη οἱ δύο ἀδελφοὶ διαμνηθέντες τὴν ἀρχὴν ὁμονόησαν καὶ εἰς τοὺς ὅρκους ἐκάλεσαν καὶ τὸν Πύρρον ὡς τρίτον. Ἀλλὰ παραδόξως ἐκ τῶν τριῶν προσαχθέντων πρὸ τοῦ βωμοῦ θυμάτων-ταύρου, κἀπὶ κριοῦ, - ὁ κριὸς αὐτομάτως ἔπεσε νεκρός· καὶ ὁ μὲν Ἀντίπατρος καὶ Ἀλέξανδρος ἐγέλων, ἀλλ' ὁ Πύρρος μετέσχε τῶν ὀρκῶν διότι ἀπέτρεπεν αὐτὸν ὁ μάντις Θεοδότος ἰσχυρῶς μὲνος ὅτι τὸ θεῖον διὰ τούτου προσήμινε τὸν θάνατον ἐνὸς τῶν τριῶν μελλόντων νὰ ὀρκισθῶσι. Καὶ ἀπεδείχθη μαντεία ἀληθὴς διὰ τὸν Ἀλέξανδρον, ἐντὸς ἔτους πολεμήσας ἐν Λαρίσσει ὑπὸ τοῦ Δημητρίου. Οὕτως ὁ Δημήτριος κατέλαβε τὴν Μακεδονίαν πᾶσαν, ἀφ' οὗ ἐξεδίωκε ἐκ τοῦ τμήματος αὐτοῦ καὶ τὸν Ἀντίπατρον, καταφυγόντα πρὸς τὸν πενθερὸν αὐτοῦ Λυσίμαχον εἰς Θράκην.

Καὶ ἤδη γείτονες εἶναι ὁ Δημήτριος καὶ ὁ Πύρρος, ὁ γένεια δὲν συνδέει πλέον αὐτοὺς, διότι ἀπέθανεν ἡ Δημήτρια ἡ ἀδελφὴ τοῦ Πύρρου καὶ τοῦ Δημητρίου σύζυγος· τὸν αὐτὸν ἔχθρα, διότι ἡ ἀγέρωχος Λάνασσα, ἡ μετὰ τὸν Ἀντιγόνην σύζυγος τοῦ Πύρρου, περὶ ἧς θὰ εἴπωμεν ἄλλοτε, φυγοῦσα ἐξ Ἡπείρου ἐκάλεσεν εἰς Κέρκυραν τὸν Δημήτριον, ἵνα τελέσῃ γάμους μετ' αὐτοῦ. Ἀλλ' αὐτὸς τῶν κοινῶν ἀνθρώπων ἀδυναμίαι δὲν ταράττουσι τοὺς λοδοξοὺς ἡγεμόνας τῶν λαῶν. Ἐρρίψεν εἰς πόλεμον ἀλλήλους τὸν Πύρρον καὶ τὸν Δημήτριον ἡ ἐπιπλοὶς τῶν μεγάλων αὐτῶν βουλευμάτων.

(ἀκολουθεῖ).

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑβδομάδα

Πρὸς ἀποσόβησιν τῶν κατὰ τοῦ Παναγίου τάφου κινδύνων ἀπαιτεῖται παρὰ τὴν ἀσάλευτον ἀρχιερασίαν διὰ τὰς ἱερὰς αὐτοῦ παραδόσεις, καὶ ἀφιλοχρησίμωτον, πειθαρχία καὶ ἡθικοποίησις τοῦ Σιωνιτικοῦ κλήρου.

Στεφ. Σκουλούδης

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κ.Μ. Νέστορ ὁ Γ.Χ. Α. ἡμῶν Κ.Α.Α. Πέτρος Χρ. Ν. Νεάπολιν ἐγένοντο ἀνάλογοι πρὸς τὰ διατιθέμενα ἀποστολαί. — Χ.Δ.Κ. Φυσθόμε. Εὐχαρίστως ἀλλὰ ἐν Κ.Μ. Ν. Γ. Π. ἁπλῶς. Παρὰ τὴν ἐπιθυμίαν μας ἡ ἀύξηση ἀπὸ τὸ παρὸν. Ν.Π. Κέρκυρα. Δὲν μᾶς ἐφόβισεν ἡ ἀπὸ τῶν ἐπὶ τὰς ζητήσεσιν ἀνάθεσις. Σὺς παρακαλοῦμεν μάλιστα.

ΚΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝΤΟΚΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια.

Τροποποιηθεῖς τῆς κλίμακος τῶν τόκων τῶν εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια νέων ἐντόκων καταθέσεων ἐν ὧσιν ἡ ἐπὶ προθεσμίᾳ, δηλοποιεῖται, ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1909 ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται παρὰ τε τῇ Κεντρικῇ Καταστάματι καὶ τοῖς Ὑποκαταστάμασιν αὐτῆς καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια ἀποδοτέας ἐν ὧσιν ἡ ἐν ὠρισμένῃ προθεσμίᾳ ἐπὶ τόκῳ :

1) 1/2 ταῖς ο) κατ' ἔτος διὰ τὰς ἐν ὧσιν ἀποδοτέας καταθέσεις μέχρι ποσού δρ. 10,000 πέρα τοῦ ποσού τούτου τοῦ τόκου ὀριζομένου μέχρι τῶν.

εἰς 1 ταῖς ο) κατ' ἔτος μέχρι 50,000 δρ. πέραν δὲ καὶ τοῦ ποσού τούτου εἰς 1) 2 ταῖς ο) κατ' ἔτος. Αἱ καταθέσεις αὗται γίνονται δεκταὶ καὶ εἰς ἀνοικτὸν λογαριασμὸν, παραδιδόμενον τῇ καταθέτῃ βιβλιαρίου λογαριασμοῦ καὶ βιβλιαρίου ἐπιταγῶν.

2) 1/2 ταῖς ο) κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ 1/2 μηνῶν τοῦλάχιστον. 2) 1/2 ταῖς ο) κατ' ἔτος διὰ τὰς κατ' ἔτος καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ ἐν ἔτος τοῦλάχιστον.

3) 1/2 ταῖς ο) κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ δύο ἔτη τοῦλάχιστον.

3) 1/2 ταῖς ο) κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ τέσσαρα ἔτη τοῦλάχιστον.

4) 1/2 ταῖς ο) κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας μετὰ πέντε ἔτη τοῦλάχιστον. ὡς καὶ διὰ τὰς πέραν τῶν πέντε ἐτῶν καταθέσεις. Καταθέσεις εἰς χρυσὸν. Δέχεται ἐπὶ ἐντόκους καταθέσεις καὶ ἡμεῖς εἰς ὧσιν καὶ λίρας. Αἱ ἀποδοτέας ἐν ὠρισμένῃ προθεσμίᾳ ἡ ἐπὶ τόκῳ :

1) 1/2 ταῖς ο) κατ' ἔτος διὰ καταθ. 6 μ. 2) 1/2 ταῖς ο) κατ' ἔτος διὰ καταθ. 12 μ. 3) 1/2 ταῖς ο) κατ' ἔτος διὰ καταθ. 18 μ. 4) 1/2 ταῖς ο) κατ' ἔτος διὰ καταθ. 24 μ.

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτη καὶ ἡ ἀνάγκη.